

Овати ихъ во истинѣ твою: слово твоѣ истина єсть. Икоже мене послаахъ єси въ міръ, и азъ послахъ ихъ въ міръ. И за нихъ азъ свѣщѣ себе, да и ти вѣдѣтъ свѣщеніи во истинѣ. Не ѿ сихъ же молю тобѣ, но и ѿ вѣрѣющихъ словесѣ ихъ радн въ мѣ: Да вси єдино сѣтъ, икоже ты Отче во мнѣ, и азъ въ тебѣ, да и ти въ насъ єдино вѣдѣтъ: да и міръ вѣрѣ имѣтъ, икѣ ты мѣ послаахъ єси. И азъ славу, юже даахъ єси мнѣ, дахъ имъ: да вѣдѣтъ єдино, икоже мы єдино єсма. Азъ въ нихъ, и ты во мнѣ, да вѣдѣтъ свершеніи во єдино, и да разумѣтъ міръ, икѣ ты мѣ послаа, и возлюбилъ єси ихъ, икоже мене возлюбилъ єси. Отче, ихъже даахъ єси мнѣ, хошѣ, да и дѣже єсмь азъ, и ти вѣдѣтъ сомноу: да видѣтъ славу мою, юже даахъ єси мнѣ, икѣ возлюбилъ мѣ єси прѣжде сложеніа міра. Отче праведный, и міръ тебѣ не позна, азъ же тѣ познахъ: и сн познаша, икѣ ты мѣ послаа. И сказахъ имъ йма твоѣ, и скажѣ: да любѣ, єюже мѣ єси возлюбилъ, въ нихъ вѣдетъ, и азъ въ нихъ. И сѣ рекъ Исѣсъ, изыде со оученики своими на онѣполѣ потока кѣдрска, и дѣже вѣ вертоградѣ, въ онѣже вниде самъ и оученицы єгѣ.

Глѣ. ѿ.
ст. а.

ЕВАНГЕЛІО ВТОРОЕ.

Ѧ ІВАННА.

Зд. ѿи.

о время оно, изыде Исѣсъ со оученики своими на онѣполѣ потока кѣдрска, и дѣже вѣ вертоградѣ, въ онѣже вниде самъ и оученицы єгѣ. Вѣдѣше же Іуда предаѣи єгѣ мѣсто: икѣ множицею собиравшесѣ Исѣсъ тѣ со оученики своими. Іуда же пріемъ спірѣ, и ѿ архіерей и Фарісеѣ слѣгн. пріиде тѣмъ со свѣтѣлы и свѣщѣми и оружіи. Исѣсъ же вѣдѣи всѣ градѣща на нѣ, и зшѣдъ речѣ имъ: когѣ ищете; Свѣщѣша ємѣ: Исѣса Назврѣа. Глагола имъ Исѣсъ: азъ єсмь. стоаше же и Іуда, иже предааше єгѣ, съ ними. Да икоже речѣ имъ, азъ єсмь, идоша вспѣтъ, и падоша на землі. Пѣки же вопроси ихъ Исѣсъ: когѣ ищете; Онѣ же рѣша: Исѣса Назврѣа. Свѣщѣ Исѣсъ: рѣхъ вамъ, икѣ азъ єсмь. ѡще оубѣ мене ищете, ѡставите сихъ ѿти. Да свѣдетсѣ слово, єже речѣ: икѣ ихъже даахъ єси мнѣ, не погубихъ ѿ нихъ никогоже. Оимѣнъ же Пѣтрѣ имѣи нѣжъ, и звалѣ єгѣ, и оудари архіерѣова раба, и оурѣза ємѣ оубѣ десноѣ. вѣ же йма рабѣ Мѣлахъ. Речѣ же Исѣсъ Пѣтрови: воззи нѣжъ въ нѣжницѣ. чашѣ юже дастъ мнѣ Отѣцъ, не ймамъ ли пѣти єдѣ; спѣра же и тѣсѣшникъ, и слѣгн Іудѣйскѣа йша Исѣса, и свѣзаша єгѣ. И вѣдоша єгѣ ко йнѣкѣ пѣрвѣе, вѣ во тѣстѣ Каіафѣ, иже вѣ архіерей лѣтѣ томѣ. Бѣ же Каіафа давѣи совѣтѣ Іудѣимъ, икѣ оубѣ єсть єдиноу чѣловѣкѣ оумрѣти за люди. По Исѣсѣ же идалѣ Оимѣнъ Пѣтрѣ, и дрѣгн оученикѣ: оученикѣ же тѣи бѣ знаємъ архіерѣови, и вниде со Исѣсомъ во двѣрѣ архіерѣовѣ: Пѣтрѣ же стоаше при двѣрѣхъ вѣнѣ. и зыде оубѣ оученикѣ

Глѣ. ѿ.
ст. а.